

[Agerschou]

kale fremsætter forslag, der er helt uden mening.

Indenrigsministeren gjorde glimrende rede for, hvorfor forslaget efter al sandsynlighed vil virke præcis modsat det, som angiveligt er forslagsstillernes hensigt, og jeg har indtil nu ikke hørt hr. Poulsgaard forsøge at argumentere imod de saglige indvendinger, der er fremkommet under debatten i forbindelse med dette forslag.

Så siger hr. Poulsgaard til sidst, at vi skal henholde os til sagkundskaben. Det er jeg fuldstændig enig med hr. Poulsgaard i, og derfor vil jeg anbefale hr. Poulsgaard at læse de artikler, de redegørelser og de ting, der er skrevet af den lægelige sagkundskab, der helt konkret og helt præcist arbejder med problemer omkring AIDS, for det kan jeg høre hr. Poulsgaard ikke har gjort.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Da vi nu glædeligvis er så enige på tværs af mange partiskel, skal jeg tilslutte mig hr. Agerschous sidste bemærkninger. Jeg mener, som jeg også var inde på tidligere, at meget af den debat, der er rejst her, bunder i uvidenhed om, hvad det er, kønssygdomsloven i virkeligheden pålægger folk.

Det, der kalder mig op en gang til – for jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at tage ordet – er hr. Poulsgaards ord om, at er man smittet, skal man isoleres. Skal jeg forstå det sådan, hr. Poulsgaard, at hvis jeg bliver smittet i en ung alder uden at være blevet syg – for det skal man jo være opmærksom på: jeg kan være smittet uden at blive syg – så skal jeg resten af mit liv være isoleret? Skal jeg forstå det sådan? Eller det andet, som man må være klar over, at hvis man vil have AIDS ind under kønssygdomsloven, betyder det, at hvis jeg er smittet, så skal jeg være seksuelt afholdende resten af min tilværelse. Det skal man lige være opmærksom på.

Man skal også være opmærksom på, hvad det betyder for de mennesker, som er smittet, uden at sygdommen bryder ud, og hvad det betyder for de familier, som har et familie-medlem, og for de børn, hvis far eller mor er smittet med AIDS.

Jeg tror, der er nogle ting her, som hr. Poulsgaard har glemt at tage med, inden lovforslaget blev fremsat.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt spørge hr. Poulsgaard, om han tror, at et 25-årigt ungt menneske, der har en mistanke om, at der eventuelt kunne være mulighed for smitte, vil lade sig undersøge? Han er ikke syg, han har ingen sygdomssymptomer, men han har en mistanke om, at han kunne være smittet. Vil han gå til undersøgelse, når han ved, at den første dom, der lyder, hvis diagnosen er positiv, er seksuel afholdenhed resten af hans liv? Jeg vil også godt spørge, om hr. Poulsgaard tror, at det ville kunne lade sig praktisere. Er det ikke væsentligere at lave et system, der ikke afholder en sådan 25-årig ung mand fra at gå til undersøgelse, et system, som betyder, at han bliver undersøgt, og hvis diagnosen ulykkeligvis er positiv, giver ham noget rådgivning om, hvordan han kan leve en fornuftig tilværelse? Det vil jeg godt spørge hr. Poulsgaard om.

Så vil jeg sige med hensyn til artiklen i går i Politiken, at det drejer sig ikke om Bispebjerg hospitals ledelses rådgivning kontra os, der står her. Det drejer sig om Bispebjergs ledelses rådgivning kontra rådgivningen fra det udvalg, som faktisk består af de mennesker, der nu i de 2-3 år, sygdommen har eksisteret her i landet, har beskæftiget sig specifikt med denne sygdom. Det er deres rådgivning, vi øvrige ordførere og partier følger, og den lægger vi altså mere vægt på end det råd, der kommer fra Bispebjerg hospitals ledelse.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Jeg vil sige til ministeren, at nu skal vi altså være her begge to i denne sal. Man kan jo nemt stå heroppe og få det til at lyde, som om det er ministeren, der er den menneskevenlige og menneskekærlige, og det er hr. Poulsgaard, der er menneskefjendtlig. For det var faktisk det, ministeren lagde op til.

Det, jeg sagde i mit indlæg, var, at straf er noget, vi skal bruge i yderste nødstilfælde. Når der er konstateret AIDS hos en person, så skal vedkommende selvfølgelig have behandlingsmuligheder. Så sagde jeg også, at hvis en ung mand eller kvinde, der havde AIDS, gik ud og smittede én, så snakkede vi